אויפֿן וועג שטייט אַ בױם Oyfn Veg Shteyt A Boym

מעקסמ: איציק מאַנגער מוזיק: פּ. לאַסקאַווסקי

אויפֿן וועג שטייט אַ בוים שטייט ער אײַנגעבויגן, אַלע פייגל פונעם בוים זענען זיך צעפּלויגן.

דריי קיין מזרח, דריי קיין מערב, און דער רעשט קיין דרום. און דעם בוים געלאָזט אַליין, הפקר פאַרן שטורעם.

זאָג איך צו דער מאַמע: "הער, זאָלסמ מיך נאָר נישמ שמערן, וועל איך, מאַמע, איינס און צוויי באַלד אַ פֿויגל ווערן.

"איך וועל זיצן אויפֿן בוים און וועל אים פאַרוויגן איבערן ווינמער מיט אַ מרייסט, — מיט אַ שיינעם ניגון."

זאָגמ די מאַמע: "נימע, קינד", און זי וויינמ מימ מרערן. "קענסמ חלילה אויפֿן בוים מיר פֿאַרפֿרוירן ווערן."

זאָג איך: "מאַמע, ס'איז אַ שאָד דײַנע שײנע אױגן״ — און אײדער װאָם, און אײדער װען, בין איך מיר אַ פּױגל.

וויינט די מאַמע: "איציק קרוין, נעם, אום גאָמעס ווילן, נעם כאָמש מיט אַ שאַליקל, זאָלסט זיך נישט פאַרקילן.

"די קאַלאָשן נעם דיר מימ, מ'גיימ אַ שאַרפֿער ווינמער — און די קומשמע מו דיר אָן, וויי איז מיר, און ווינד מיר. קוק איך מרויעריק מיר אַרײַן אין דער מאַמעס אויגן: ס'האָט איר ליבשאַפּט נישט געלאָזט ווערן מיך אַ פּויגל. "און דאָם ווינמער־לייכל נעם, מו עס אָן דו שומה, אויב דו ווילסט נישט זיין קיין גאַסט צווישן אַלע טוימע." —

כ'הויב די פליגל. ס'איז מיר שווער צו פיל, צו פיל זאַכן, האָט די מאַטע אָנגעטאָן, דעם פֿייגעלע דעם שוואַכן.